

jo allerede berørt af cerede Talere, og jeg skal derfor kun kortelig dvæle ved et Par af dem. Vi have jo nu, som bekendt, 20 Liniebatailloner, foruden Garden til Fods, altsaa i Alt 21 Liniebatailloner, og 10 Reserverbatailloner, der uden stor Vanskelighed vilde kunne bringes paa en saadan Fod, at de kunne gjøre fuld Fyldest for Liniebatailloner, med andre Ord, vi have 31 aktive Batailloner. Dette Antal er forminsket til 21. Dette er jo et saa overordentlig betydningsfuldt Skridt, at det giver det Hele Karakteren af en ny Hærløb, og det burde efter min Mening slet ikke betragtes som en Revisionsbestemmelse. Allerede dette ene Spørgsmaal og dets Konsekventer, hvorledes de vilde udvilde sig, vil fordrø den allergjæsteste Overveelse, som ikke vil kunne affærdiges i saa Dage. Et andet ganske vist mindre Punkt, men som dog ogsaa har sin Betydning, er Bestemmelsen om, at Garden til Fods skal affaffes. Det er et Uheld for os, at der ved vore forskjellige Armeeorordninger har været truffet saadanne Foranstaltninger, at de ældre Afdelingers Historie, om jeg saa maa sige, ikke har kunnet vedligeholdes sig, eller rettere sagt, at de nuværende Afdelinger ikke have nogen Bevidsthed om, til hvilke ældre Afdelinger de egentlig ere knyttede. I saa Henseende danner netop Gardens Undtagelse, der er saa heldig at have en 200-aarig Historie. Det er ogsaa bekendt, at den med meget Gæld har deltaget i vore Krige, saa det er mig fuldkommen umuligt at indse, hvad Grund der er til at nedlægge den; thi det, at den har en forskjellig, en noget smukkere Uniform end de andre, kan dog neppe være et Motiv. Jeg anser det endog for at være meget uheldigt, at vor Hærs, navnlig Fodfolkets, Uniformering er saa ensformig. De Herrer ville jo vistnok fra Krigens Tid vide, at det ikke var ualmindeligt, at de smaa Lal, der sad her paa Skuldrene, og som var det eneste Kjendetegn paa de forskjellige Batailloner, havde en saa besynderlig Lethed til at forsvinde for mange af Hærens slettere Individuer — jeg taler ikke om de dygtige — saaledes, at naar man vilde paatale, at den Vedkommende ikke var der, hvor han skulde være, saa svarede han: Jeg hører ikke til den Bataillon, og man kunde ikke bevise, at han hørte dertil, fordi han manglede det lille Lal, som var hans eneste Distinktion. I det Hele det, at Afdelingerne have en bestemt betegnet Forskjel, hvilket de have allene, i det Mindste i alle de Hære, jeg har set, indbringer et ganske godt Moment, og der bliver større Kappelyst mellem Afdelingerne; det kan være, at den ene ser lidt ned paa den anden, og synes, at hans høide Uniforms Klapper ere meget smukkere end den Andens blaa; det er en Svaghed fra de Vedkommendes Side, men denne Rivalfieren har ligesuldt sin Betydning i Felten. Jeg har tilfældig været til Stede de to Gange, da Garden er gaaet frem, og det er min fuldstændige

Overbevisning, at den Hele, om jeg saa maa sige, parademæssige Maade, hvorpaa den angreb, som om det kunde være paa Rosenborg Exercerplads, ikke vilde have fundet Sted, dersom Garden ikke havde haft den særegne Uniform, som den sætter sin Stoltthed i at bære, og som den veed henleder Opmærksomheden paa den. Der er Mange, som smile af, at Sligt skulde have nogen Betydning, men det forholder sig dog i Virkeligheden saaledes; det er Menneſter, og som de ere, skal man benytte dem. Den nedlagte Garde søges erstattet ved et Gardeforps. Derom staar der kun i Lovforslaget: „Desuden have et Gardeforps paa 160 Mand, som tilveiebringes ved Hverning“. Det er lidt besynderligt at tilveiebringe Noget, man allerede har, men det skal jeg lade staa her. At der skal hverves, er ogsaa noget paafaldende. Jeg ser ikke, at der staar Noget om, at der kun maa hverves Indlændinge; jeg maa altsaa antage, at man ogsaa har Lov til at hverve Udlændinge. Dette Gardeforps vil en miniature maaffe blive noget lignende som Bourbonernes Schweizergarde; det vil være ret interessant at komme til at se Sligt her.

Et æret Medlem her foran (Sonquidres) har allerede berørt, at man har ifinde at nedlægge Overkommandoen i Ingenieurkorpet. Det forekommer mig meget besynderligt, at man samtidigt med, at Alle dog ere enige om, at der er adskillige Befæstningsanlæg, der skulle udføres, borttager denne Overkommando og henlægger Forretningerne til et Korps, der allerede har fuldt op at gjøre paa Grund af den stærke Udvikling, hvori alle Skydevaaben nu fortiden ere og i længere Tid have befundet sig. En anden gjennemgribende Foranstaltning er foreslaaet med Hensyn til Udskrivningsvesenet. Der staar kun et Par ganske saa Ord derom; men i Stedet for, at man nu har 5 store Udskrivningskreds og en mindre Udskrivningskreds paa Bornholm, skal der i Fremtiden være 7 Udskrivningskreds her i Landet. Det er ganske vist, at det er meget let at skrive det paa et Stykke Papir, men det er ikke let at gjennemføre det, uden at det fremfalder Uro, Forvirring og Norden i det Mindste i den Tid, en saadan Overgang foregaar. Det er Noget, med Hensyn til hvilket de Herrer maa tro mig paa mit Ord. Jeg skal ikke komme ind paa Detaillen med Hensyn til dette Spørgsmaal, men det er altid farligt at forandre et Udskrivningsvesen, der er saa godt som vort. Der kan ikke paavises noget Sted, hvor Soldaterne hurtigere kunne findes og hurtigere kunne komme ind end her i Landet. I saa Henseende staar vort Udskrivningsvesen paa et meget høit Trin, og det er høist besynderligt, at man i Stedet for at glæde sig over, at man her har en god Institution, vil omkalfatre den og nødvendigtis fremfalde et længere Tidsrum, hvor der vil fremkomme Forvirring i disse Forhold.

Det er meget smigrende for Bornholms Bæb-